

HET GOUDEN NAJAARSLICHT

(The Soft September Air)

Toneelspel in twee bedrijven

door

CHARLOTTE SOTTHEWES

vertaling

Lies Sotthewes

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET GOUDEN NAJAARSLICHT – THE SOFT SEPTEMBER AIR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLOTTE HASTINGS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1979 by Charlotte Hastings

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN

Lindsey Ashe, schrijfster

Mevr. Bevil, haar huishoudelijke hulp

Dickon, }

Chris, } universitaire studenten

Gavin ("Blitz") }

Horace Bellamy, Dickon's vader

Di, geëmancipeerde vriendin van "Blitz"

Eerste Oude Dame

Tweede Oude Dame

Zuster Kelly

Dokter Grieves, een vrouwelijke arts

Verpleegster

Student

(de rollen van de twee Oude Dames kunnen eveneens gespeeld worden door zuster Kelly en de Verpleegster. Degene die "Blitz" speelt kan ook de rol spelen van de Student die aan het eind van het stuk verschijnt)

DECOR:

Het stuk speelt zich af in "De Goudvink", een cottage in Westfield Green, een dorp in de nabijheid van een universiteitsstad, en beslaat een periode van twaalf maanden.

Eerste Bedrijf	September tot December
Tweede Bedrijf	Juni tot September

"The Soft September Air" en "Then and Now" zijn gecomponeerd door Michael Blanchard.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

(de zitkamer van huize "De Goudvink". Het is middag.

De kamer is in stijl ingericht, smaakvol en elegant, met vakwerk muren en een balkenplafond. Midden in de achterwand is een bakstenen haard met schouw, met aan een kant een breed schuifraam met vensterbankzitzje. De gordijnen en kussens zijn van chintz. Aan de andere kant van de haard zijn vol beladen boekenplanken; op de middelste plank staan een karaf met sherry, cognac en verschillende glazen. In de muur loodrecht op het raam is de deur naar de hal en de rest van het huis; tussen de deur en het raam is een hoekkast met een mooi groen servies. Tegenover de deur is nog een groot raam. Voor dit raam staat een groot bureau, met een draaistoel ervoor, de rug naar de deur. Op het bureau verschillende kranten en papieren, schrijfmateriaal etc., een telefoon en een typemachine. Tussen de boekenplanken en het bureau staat een tafeltje met een elektrische ketel, oploskoffie en bekers. Verder staat er een gemakkelijke bank.

Als het doek opgaat is het toneel leeg. Lindsey Ashe komt binnen vanuit de hal met een hengselmand die ze in het vensterbankzitzje zet. Ze loopt naar het bureau en trekt ondertussen haar tuinhandschoenen uit. Ze is een goed-uitziende, intelligente vrouw van acht-en-vijftig, informeel gekleed. Een ogenblik later komt mevr. Bevil binnen, een gedrongen boerenvrouw van ongeveer vijf-en-zestig. Ze heeft een tweedrok aan met een trui en daarover een groot huishoudschort)

MEVR BEVIL: ...en het is helemaal niet nodig, dat u op uw knieën gaat zitten wieden. Bevil doet dat Zaterdag wel.

LINDSEY: Ik wou die border klaar hebben. Zaterdag gaan we de dahlia's eruit halen. *(ze gaat aan het bureau zitten en rommelt wat in de paperassen)*

MEVR BEVIL: Wij halen ze er nooit uit. Bevil wil daar niks van weten. *(ze komt naar het bureau toe)* Uw eten staat in de oven en in de

koelkast staat een puddinkje. U zei dat u zin had in chocoladepudding, maar ik dacht dat citroenvla beter was.

LINDSEY: *(afwezig)* Dank je, Bev.

MEVR BEVIL: En George Billings heeft nog wat post gebracht. *(ze haalt drie brieven uit haar schortzak- een in een rose envelop)* Twee rekeningen- die ene is van het elektriek- *(ze geeft ze aan Lindsey)*- en deze zal wel van uw zuster zijn.

LINDSEY: Oh jee, ...inderdaad. Wat vervelend.

MEVR BEVIL: *(kortaf)* Ah. Het zal haar niks aanstaan, als ze hoort wat u van plan bent. En ik smeet hem ook...voor die langharige niksnut arriveert.

LINDSEY: Bev... studenten zijn niet allemaal langharige niksnutten...

MEVR BEVIL: Het stomste wat ze ooit konden doen...die universiteit in de stad...Al die lui daar...levend van de bijstand...

LINDSEY: ...en een studiebeurs is heel wat anders dan bijstand.

MEVR BEVIL: Ik snap niet waarom we nog gaan stemmen. Bevil zegt, wat wij nodig hebben is een kwalisie kabinet!

LINDSEY: Oh, Bev...

MEVR BEVIL: En we hoeven al helemaal niet een van die lui hier te hebben...een beetje onze rust zitten te verstoren.

LINDSEY: Ik wil 's nachts niet langer alleen zijn in dit afgelegen huis. En één jongen, die rustig zit te studeren op zijn kamer, zal helemaal niets verstoren.

MEVR BEVIL: We zalle het wel zien. *(ze pakt de handschoenen en gaat naar het vensterzitzje voor de mand)* Tot morgen. *(ze gaat af met de mand)*

LINDSEY: *(roept)* Bedankt, Bev. *(kijkt naar de rose envelop)* Oh, oh. Als ik hem nu lees bederft-ie mijn eetlust en als ik hem later lees krijg ik er maagzuur van. Weet je wat...ik lees hem nu en dan neem ik een heel grote bel sherry. *(ze maakt de brief open)* En één ding is wel zeker, meisje, als hier nog iemand komt wonen, zul je moeten afleren in jezelf te praten. Waar is mijn bril nu weer. *(ze vindt hem op het bureau en leest of de brief hardop, of Millicents stem klinkt op een bandje, hoog, goed articulerend en pinnig)* Lieve Lindsey. Het idee om een onberekenbare student in huis te nemen is absurd. Jij hebt het geld niet nodig. Jouw schrijfsels doen het heel goed, hoewel we nooit hebben begrepen

waarom. We kunnen echter wel begrip opbrengen voor je angst om 's nachts alleen in huis te zijn na die inbraakpoging. Cedric wil dat ik je schrijf, dat we bereid zijn - *(ze slaat de bladzij om. Men hoort een motor aankomen)* - om je bij ons een tehuis aan te bieden. We kunnen je geen zelfstandige accommodatie offeren, maar we hebben boven twee mooie kamers met een aardig uitzicht op de tuin aan de keukenzijde. En Cedric is genegen een gaspitiel te laten installeren. Wat is dit warme weer vermoeiend, vind je niet? Je liefhebbende zuster, Millicent. P.S. Jammer dat je niet wat huishoudelijker bent aangelegd. Je hebt nog nooit een handdoek van een theedoek kunnen onderscheiden.

LINDSEY: *(woedend)* Oh, hel en verdoemenis...!

DICKON: *(roept achter het toneel)* Hallo! *(Dickon verschijnt bij het open schuifraam. Hij is bijna een-en-twintig, groot, goed uitziend met een prettige stem. Zijn haar is over zijn oren, maar goed geknipt. Hij heeft een spijkerbroek aan en een helm op)* Ik kom van de universiteit...

LINDSEY: Sorry, ik hoor het niet... *(ze staat op en loopt naar het raam)*

DICKON: Huisvesting heeft me hierheen gestuurd. *(plotseling)* God...

LINDSEY: Wat is er?

DICKON: Wat een huis! Ik heb nog nooit zoiets moois gezien. Dat rieten dak...en die muren...met dat soort van krullerige patroon...

LINDSEY: Sierpleister.

DICKON: Sierpleister?

LINDSEY: Ja. Dat deden ze met een puntige stok in de natte pleister. Dat konden ze goed in de middeleeuwen.

DICKON: Hoe oud is het wel?

LINDSEY: Voor zover we hebben kunnen nagaan - *(ze gaat in de vensterbank zitten, met een hand steunend op het kozijn)*- is het vijftiende eeuw.

DICKON: Ik snak er naar om hier te komen wonen. Alstublieft, lieve mevrouw, neem mij aan. Kijk, ik ga zelfs op mijn knieën, "ik smeed u, heb mededogen..."

LINDSEY: *(lachend)* Stel je niet aan. Sta op. Nee...ik wil niet dat je mijn hand kust. Sta op en vertel eens wat over jezelf. *(hij staat op en zet zijn helm af)*

DICKON: Bellamy, Richard Paul. Beter bekend als Dickon. Een-en-

twintig over zes weken. Derdejaars Engelse literatuur. Eerlijk, rustig en tamelijk ijverig. Mijn enige ondeugd...ik speel gitaar. Ik geloof dat u net zo mooi bent als uw huis... mag ik nu uw hand kussen?

LINDSEY: (*eveneens plechtig*) Lindsey Ashe, schrijfster. Al vijf jaar weduwe. Daar mijn vurigste verlangen is om hier te blijven wonen, moet ik 's nachts iemand in huis hebben, omdat ...

DICKON: Ik zal u beiden op leven en dood verdedigen. (*komt rechtop*) Kan ik nu over huizen?

LINDSEY: Ik heb nog helemaal niet gezegd dat je hier kunt komen wonen.

DICKON: Dan ga ik me aan een van die wilgen ophangen en dan kunt u vanuit uw raam kijken hoe mijn lijk daar bungelt en ronddraait...

LINDSEY: (*geïnteresseerd*) Waarmee?

DICKON: Wat?

LINDSEY: Waar ga je je mee ophangen? Je moet toch iets hebben waaraan je lichaam kan bungelen en ronddraaien?

DICKON: Oh. Hebt u...hebt u een stuk waslijn voor mij?

LINDSEY: (*ernstig*) Die kunnen we niet missen. Die is voortdurend in gebruik.

DICKON: Oh. Is er ook geen ander stuk touw? Een dik koord? Of binddraad voor de tuin?

LINDSEY: Helaas niet. We zijn hier heel zuinig.

DICKON: Dan ga ik me verdrinken in die mooie vijver... "Een treurwilg buigt zich over de beek..."

LINDSEY: (*abrupt*) Die is maar een halve meter diep.

DICKON: Dus u veroordeelt me tot het leven.

LINDSEY: Daar lijkt het wel op.

DICKON: Maar om me te veroordelen tot een ellendig leven... dat is toch onlogisch?

LINDSEY: Helemaal niet. Waarom wil je niet op de campus wonen?

DICKON: Op de campus. U maakt een grapje. Ik heb het twee jaar volgehouden... twee jaar in de hel. Alstublieft, laat me hier komen. (*zijn toon verandert volkomen. Zachtjes*) Ik geloof... ik denk dat ik hier wel rust zal vinden. (*Lindsey staat op. Zij kijken elkaar een*

ogenblik aan)

LINDSEY: *(ook zacht)* De voordeur is aan de zijkant. Je hoeft alleen maar de klink omhoog te doen en binnen te komen. *(een sportwagen komt aanrazen en stopt)*

CHRIS: *(roept achter)* Hallo! Is dit "De Goudvink"? *(een portier wordt dichtgeslagen. Men hoort voetstappen. Chris verschijnt bij het raam. Hij is ongeveer even oud als Dickon, gedrongen, verstandig en zeer praktisch; hij draagt het onvermijdelijke uniform van spijkerbroek en T-shirt)* Ik kom van de universiteit. Bij Huisvesting zeiden ze...

LINDSEY: Ik ben bang, dat je net te laat bent. Oh...dit is Dickon Bellamy.

CHRIS: Chris Conway. Hai.

DICKON: Hai.

CHRIS: Wat een schitterend huis. Kunt u me niet nog ergens bij tussendrukken?

DICKON: Dat je met dat stuk roest nog vooruit komt, zeg! Waar heb je dat in vredesnaam opgescharreld?

CHRIS: Laat haar met rust, hè. Dat is de enige vrouw in mijn leven op dit moment. Zeg, zo'n huis als dit heeft toch zeker wel meer dan twee slaapkamers?

LINDSEY: Twee tweepersoons kamers en een kleine zolder.

CHRIS: Tweepersoons? Met twee bedden? Wil je een kamer met me delen?

DICKON: Nou, ik eh...

LINDSEY: Zeg, wacht eens even...

CHRIS: Ik heb het wel wat lang uitgesteld...maar eerlijk, ik kan nog geen hondenhok vinden. En jullie weten toch ook wel hoe het tegenwoordig op de campus is...

DICKON: *(zacht)* Ja.

CHRIS: Nou dan.

DICKON: Het ligt aan mevr. Ashe. Lieve mevrouw, zouden we de kamer misschien mogen zien?

LINDSEY: Tsja, ik had eigenlijk niet gedacht aan..., nou goed. Kom dan maar binnen. *(Chris en Dickon verdwijnen van het raam. Lindsey draait zich om naar de kamer. Half-geamuseerd, half-*

verbaasd) Nou, nou...! (*Dickon en Chris komen door de deur binnen*)

DICKON: Oh, binnen is het zelfs nog mooier. Die balken en die schouw. Stookt u houtblokken? En moet je dat servies zien. Wat is het?

LINDSEY: Een dessert-servies. Davenport. Mijn kostbaarste bezit. (*ze gaat langs hen heen naar de deur*) De trap is tegenover de deur. Ga maar naar boven de kamer bekijken, rechts op de overloop. (*Dickon en Chris gaan af. Ze roept*) Er is maar een plek waar je moet bukken...net boven aan de trap... (*een bons*)

CHRIS: (*achter*) Au!!

LINDSEY: (*lachend*) Nou, ik heb je gewaarschuwd.

CHRIS: (*roept*) Er is ruimte genoeg. Het kon niet mooier... (*de telefoon gaat. Lindsey roept achter het toneel*)

LINDSEY: Een ogenblikje. Regelen jullie het maar onderling en dan praten we er straks wel over. (*ze neemt de telefoon op*) Westfield drie-zeven... Marsh?... Gavin Marsh? (*ze pauzeert*) Van afdeling Huisvesting? Oh, nee, het spijt me, ik ben bang, dat het niet gaat... (*een lange pauze*) Ja, je komt er zeker nogal laat mee, maar ergens moet er toch nog wel plaats zijn. De universiteit heeft vast nog...nee, echt niet, geen hoekje meer. (*Dickon en Chris komen binnen*)

CHRIS: Als u het ermee eens bent... (*Lindsey steekt waarschuwend een hand op*)

LINDSEY: Luister nou eens even. Ik heb hier al twee studenten... en ik... (*weer een pauze. Langzaam*) Ja, als het er zo voorstaat... Ik heb nog een zoldertje...en dan bedoel ik ook echt een zoldertje... (*Dickon en Chris wisselen een blik*)

CHRIS: (*zacht*) Er is ook t.v. Denk je dat we voetbal mogen kijken?

DICKON: (*kijkt naar Lindsey*) Ssht.

LINDSEY: Ik begrijp het. Oh, lieve help, kom dan maar even praten. Heb je vervoer? Een motor? Oh, hemeltje! Nee, nee. Wanneer kom je? NU! Zeg, wacht eens even.. (*ze pauzeert, neemt de hoorn van haar oor, kijkt ernaar en legt dan op. Ze draait zich om en kijkt de jongens aan. Wanhopig*) Wat mevr. Bevil hiervan zal zeggen, dat weet ik niet! (*Dickon en Chris schudden stralend handen en..*).

DOEK

Scene 2

(Lindsey zit aan haar bureau te typen. Ze heeft haar bril op. Ze trekt een brief uit de machine en gaat achteruit zitten lezen, of men hoort haar stem op een bandje)

LINDSEY: Lieve Millicent, ik heb even gewacht voor ik je het grote nieuws vertelde. Mijn drie studenten zijn hier vijf weken geleden ingetrokken. Ze heten, Dickon, Chris en Gavin- die Blitz genoemd wordt, waarschijnlijk omdat zijn politieke ideeën rood en strijdlustig zijn. Ze zijn niet zo wereldwijs als ze zelf wel vinden... maar ze zijn jong en vrolijk en niet verkeerd en ik heb het gevoel, dat we prettig met elkaar kunnen omgaan zonder al te veel persoonlijke bemoeienissen. Ik hoop, dat het uitzicht over de keukentuin nog steeds aardig is. Je liefhebbende zuster... P.S. Stel Cedric maar gerust en zeg hem, dat ik het woord "verkeerd" ook in dubbelzinnige betekenis heb gebruikt. *(ze pauzeert, lacht, pakt dan een pen en krabbelt)* P.p.s. Wie wil er nou ook maar iets weten van een theedoek! *(ze doet een envelop in de machine en begint te typen. Er wordt op de deur geklopt. Ze blijft typen. Er wordt weer geklopt. Ze roept)* Ja?

CHRIS: *(achter)* Kunnen we u even spreken? *(Chris komt binnen met Dickon en Blitz op zijn hielen. Blitz is een heel ander type, met een grote bril en een baard. Hij heeft een heel licht volks accent)* Over de regels?

LINDSEY: *(maar half luisterend)* De regels... *(ze houdt op met typen en draait zich om)* Kunnen we die niet per gelegenheid afspreken?

BLITZ: Organisatie is van levensbelang, zowel binnen als buiten het bedrijfsleven.

LINDSEY: Oh. Eerlijk gezegd probeer ik net zelf om heel bedrijvig te zijn... maar... kom binnen. Ga maar ergens zitten. *(Blitz doet de deur dicht. Lindsey doet de brief in de envelop en plakt er een postzegel op)* Daar staat de sherry. Bedien jezelf en schenk mij ook een glas in. *(ze draait de stoel rond en zet haar bril af. De jongens schenken sherry in, er wordt wat gebabbeld onder het ronddelen van de glazen, zoals "bedankt", "proost", etc. Dickon*

en Chris gaan op de bank zitten. Blitz staat bij de boekenplanken)
Vanwaar deze plotselinge behoefte aan discipline? Tot nu toe verliep alles vlotjes, leek me.

DICKON: Nou... eh... u was wel een beetje... prikkelbaar.. gisteravond..

LINDSEY: Ik heb alleen maar naar voren gebracht dat het een beetje onbezonnen was om op de spiegel in de badkamer te kalken "Bev heeft er goed de wind onder".

CHRIS: *(met een uitgestreken gezicht)* We hebben er allemaal spijt van en we zullen het nooit weer doen.

LINDSEY: Mevr. Bevil werkt al twintig jaar bij mij en we weten wat we aan elkaar hebben. Of jullie behandelen haar met respect of je laat haar met rust. Begrepen? *(ze mompelen instemmend)* Voor de rest gaan we gewoon door. Een van jullie moet 's avonds aanwezig zijn. Jullie kamers worden schoongemaakt, maar je zorgt zelf voor je eten, kookt je eigen maaltjes... en laat altijd de keuken vlekkeloos schoon achter voor je naar bed gaat. Verder nog vragen?

BLITZ: Ik moet nog een jaar voor ik afstudeer. Als zij beiden weggaan, mag ik dan de tweepersoonskamer hebben?

LINDSEY: Als je dan nog blijft.

BLITZ: Gaaf zeg. Dat zal Di leuk vinden.

DICKON EN CHRIS: *(tegelijk)* Let een beetje op, hè. Rustig aan, Blitz.

LINDSEY: En wie is Di?

BLITZ: Mijn vriendin. Moet zij dezelfde huur betalen?

LINDSEY: Bedoel je dat die vriendin dan hier met jou gaat samenwonen, zoals jullie dat tegenwoordig noemen?

BLITZ: Tuurlijk. U vindt haar vast aardig, ze...

LINDSEY: *(vastberaden)* Nee.

BLITZ: *(verbaasd)* Nee?

LINDSEY: Om het nog maar eens in je eigen taal te zeggen...mooi niet!

BLITZ: En waarom niet?

DICKON: *(zachtjes)* Hou op, Blitz.

LINDSEY: Dit geldt voor jullie alle drie. Je mag je vriendinnen gerust

uitnodigen voor een hapje en een drankje. Maar als je het bed met ze wilt delen, moet je dat maar ergens anders doen.

BLITZ: (*vol afkeer*) Gossiemiikke... hebt u nooit...

CHRIS: Blitz!

LINDSEY: Aangezien ik bijna dertig jaar gelukkig getrouwd ben geweest, mag je rustig aannemen, dat ik inderdaad mijn bed heb gedeeld. (*kalm*) Seksuele vervulling is niet het privilege van jullie generatie, hoor!

CHRIS: (*zacht*) Wouw!

BLITZ: Ik zei alleen maar...

LINDSEY: Het zou binnen acht-en-veertig uur het hele dorp doorgaan. En mevr. Bevil zou vast en zeker vertrekken... daar moet ik niet aan denken.

BLITZ: Oké. Ik begrijp het. En...neem me niet kwalijk...

LINDSEY: Goed. Dank je. (*ze legt de envelop op een stapeltje en staat op*) Ik ga even hiermee naar de brievenbus. Drinken jullie je sherry op en dan kun je de glazen afwassen.

DICKON: Zal ik voor u gaan?

LINDSEY: Nee. Ik moet even mijn benen strekken. (*Lindsey gaat af*)

CHRIS: De oude dame kan je lelijk op je nummer zetten, als ze dat wil.

DICKON: Als ze schreeuwde zou ik het niet zo erg vinden, maar als ze daar zo rustig staat en heel kalmpjes....waarom noem je haar toch steeds oud?

BLITZ: Acht-en-vijftig....

DICKON: Acht-en vijftig...?

BLITZ: Acht-en-vijftig. Zo oud is ze. Gisteren leende ik haar woordenboek en daar stond voorin "Voor mijn lieve dochter Lindsey Margaret voor haar een-en-twintigste verjaardag" en de datum eronder. Zoals ik al zei, ze is acht-en-vijftig. Zo oud als God.

DICKON: (*boos*) Hoe kun jij nou weten hoe oud God is? Jij bent atheïst, jij gelooft nergens in! (*Dickon gaat haastig af*)

BLITZ: Zeg, hoor eens even... (*hij begint achter Dickon aan te lopen, Chris trekt hem terug*)

CHRIS: Rustig een beetje, Blitz.

BLITZ: Ik laat me niet....

CHRIS: *(kalm)* Ik zei rustig. *(Blitz trekt zijn arm los)*

BLITZ: Hij moet mij altijd hebben....

CHRIS: En jij moet hem altijd hebben. Jullie zijn het nooit met elkaar eens, laat elkaar dan ook met rust.

BLITZ: Jij hebt makkelijk praten...

CHRIS: Laten we die glazen nou maar even afwassen. *(hij duwt Blitz zijn glas in de hand en neemt zelf de rest. Naar de deur lopend)* Kom op. *(Chris en Blitz gaan af. Er is een korte pauze waarin men zacht het geluid hoort van Dickon die gitaar speelt. Lindsey komt binnen. Voor ze de deur dicht doet staat ze nog even naar de gitaar te luisteren. Dan gaat ze aan haar bureau zitten)*

LINDSEY: Zo is het beter. En... *(ze zet haar bril op en pakt wat paperassen)*... wat nog meer. Ah.. Philip... *(ze gaat achteruit zitten met een brief in haar hand en leest. Men hoort Philips stem op een bandje)*

PHILIP: Beste Lindsey. Als ik "Blijf van me houden" aan Regius Films moet voorleggen, moet ik wel binnen zes weken het kantklare manuscript hebben. We zullen het wel redden voor de lente, maar ik heb nog zo mijn twijfels over de karakterisering van Rosalind. Aanstaande Donderdag bel ik je op, wat later op de avond. Ik hoop dat het niet zo'n hectische boel wordt. Groetjes van Bianca en van mij. Philip.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto